

prima instanță: A. Andronic
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 3ra-738/16

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Leahu Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leahu Alexandru împotriva Departamentului trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinelor, încasarea indemnizației lunare și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2015 Leahu Alexandru a depus cerere de chemare în judecată către Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului Departamentului trupelor de carabinieri al Ministrului Afacerilor Interne numărul 35 ef. din 27.02.2015 cu privire la sancționarea disciplinară a locotenentului-major Alexandru Leahu, specialist principal al Secției juridice a DTC și a ordinului numărul 36 ef din 27.02.2015 în partea stabilirii indemnizației lunare conform totalurilor activității pentru luna februarie 2015, încasarea indemnizației lunare în sumă de 928 lei și a prejudiciului moral în sumă de 1500 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că începînd cu 15.04.2011 și pînă în prezent, activează în calitate de specialist principal, jurist al Secției juridice în cadrul Departamentului trupelor de carabinieri și în conformitate cu graficul serviciului pentru luna februarie 2015, a fost numit în calitate de ofițer al grupei operative și de control al Departamentului trupelor de carabinieri.

Prin scrisoarea nr. 391 din 19.02.2015 a procurorului militar Chirița Alexandru, a fost înștiințat că în cauza penală nr. 014208037 de învinuire a lui

Serbinovschi Oleg, a fost stabilită ședința pentru data de 24.02.2015, fiind pregătit tot pachetul de documente, inclusiv acțiunea civilă.

Menționează reclamantul că la 24.02.2015 nu s-a prezentat la ședința de judecată, dar s-a deplasat la domiciliu, fiind supraobosit după serviciul de noapte.

Susține că ședința de judecată din 24.02.2015 a fost una preliminară și consideră eronat faptul că aceasta fost amânată anume din cauza neprezentării sale.

Departamentul trupelor de carabinieri a dispus efectuarea unei anchete de serviciu, în rezultatul căreia a fost emis ordinul nr. 35 ef. din 27.02.2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a locotenentului-major Leahu Alexandru, specialist principal al Secției juridice a DTC” și ordinul nr. 36 ef. din 27.02.2015 „Despre stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității pentru luna februarie 2015”.

Consideră acțiunile angajatorului drept ilegale și solicită anularea ordinelor, invocând că ordinul de sancționare a fost semnat de prim-adjunctul comandantului trupelor de carabinieri, colonel Vitalie Grabovski, cu toate că doar comandantul (șeful) este în drept să aplice sancțiuni disciplinare, în lipsa probelor care să confirme că comandantul trupelor de carabinieri se afla în concediul de boală.

În temeiul pct. 125 din Hotărârea Guvernului 941 din 17.08.2006 privind modul de îndeplinire a serviciului militar în forțele armate, concediile medicale sînt acordate militarilor care, după tratamentul în instituția medicală, nu sînt apti să îndeplinească serviciul militar din motive de sănătate, pe baza deciziei comisiei medico-militare. Concediul medical este acordat pe o perioadă de pînă la 30 zile. Respectiv, după cum menționează pîrîtul, concediul de boală a început la 20.01.2015 și pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare au trecut 38 zile. Concediul poate fi prelungit, însă nici în acest sens pîrîtul nu a prezentat probe pentru a demonstra temeinicia afirmațiilor sale.

Pretinde că este interzis ofițerilor juriști de a efectua anchete de serviciu și proiecte de ordine de sancționare și conchide că ancheta de serviciu nu putea fi efectuată de către șeful Secției juridice, atribuție care nu este prevăzută de fișa de post a ofițerului-jurist.

Invocă expirarea termenilor de aducere la cunoștință a ordinului de sancționare, dînsul făcînd cunoștință cu ordinul nr. 35 ef la 05.03.2015.

Partea din salariu în sumă de 928 lei, care nu a fost calculată la salariu în legătură cu aplicarea sancțiunii disciplinare, o consideră drept reținere ilegală și neîntemeiată. Avînd în vedere că salariul constituie 5000 lei, invocă insuficiența surselor financiare, care a determinat stare de stres și disconfort. Astfel, pretinde compensarea prejudiciului moral în mărime de 1500 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă în parte. S-a dispus anularea ordinului Departamentul

trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr. 35 ef. din 27.02.2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a locotenentului-major Leahu Alexandru, specialist principal al Secției juridice a DTC” și ordinului nr. 36 ef. din 27.02.2015 „Despre stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității pentru luna februarie 2015”. S-a încasat în beneficiul lui Leahu Alexandru de la Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne indemnizația lunară în sumă de 928 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 noiembrie 2015 Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel judecând pricina, a constatat săvârșirea abaterii disciplinare de către Leahu Alexandru în raport cu obligațiile sale de serviciu, precum și iresponsabilitatea pe care a manifestat-o prin faptul că, deși a dispus de timp suficient, nu a informat în modul corespunzător conducerea DTC al MAI, precum și reprezentantul Procuraturii militare Chișinău despre motivele neprezentării în ședința de judecată stabilită în cauza penală intentată în privința militarului Serbinovschi Oleg cu participarea reprezentantului DTC al MAI în partea acțiunii civile.

Astfel, instanța a apreciat că motivele de fapt invocate de către angajator în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, prin prisma circumstanțelor de fapt constatate, întrunesc temeiurile prevăzute la art. 4 alin. 2), 3), art. 5 lit. c), art. 57 lit. a) al Regulamentului disciplinei militare al Forțelor Armate aprobat prin Legea nr. 52 din 02.03.2007. Prin urmare nu sunt întemeiate și just au fost respinse pretențiile lui Leahu Alexandr privind anularea ordinului de sancționare nr. 35 ef. din 27.02.2015 cu privire la sancționarea disciplinară a locotenentului-major Leahu Alexandr și repararea prejudiciului moral în mărime de 1500 lei.

În partea ce ține de pretențiile înaintate de Leahu Alexandru privind anularea ordinului nr. 36 ef. din 27 februarie 2015 despre stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității pentru luna februarie 2015 și încasarea indemnizației lunare în mărime de 928 lei, Colegiul civil al instanței de apel a constatat că acestea sunt vădit nefondate și respectiv, pasibile de a fi respinse.

În acest sens, Colegiul al instanței de apel a reținut că Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a ordonat stabilirea în privința lui Leahu Alexandr indemnizația lunară pentru luna februarie 2015 în mărime de 25%, în temeiul ordinului nr. 35 ef. din 27 februarie 2015 de tragere la răspundere

disciplinară și a procesului verbal al Comisiei DTC, nr. 2 din 27 februarie 2015, pentru stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității subdiviziunilor DTC.

Or, reieșind din natura juridică a indemnizațiilor lunare acordate salariaților în temeiul prevederilor capitolului II din Hotărârea Guvernului nr. 186 din 20.02.2008, care sunt stabilite pentru a stimula activitatea responsabilă a salariaților, Colegiul civil constată că, Comisia pentru stabilirea indemnizației lunare și DTC al MAI a stabilit în mod echitabil în privința lui Leahu Alexandr indemnizația lunară de 25% pentru luna februarie a anului 2015, având în vedere întreaga activitate a salariatului și tragerea acestuia la răspundere disciplinară prin ordinul nr. 35 ef. din 27 februarie 2015.

La 04 aprilie 2016, în termenul prevăzut de lege, Leahu Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii.

Susține că ordinul nr. 35 ef. din 27 februarie 2015 și actele subsecvente emise în urma adoptării ordinului, sunt ilegale, fiind emise cu încălcarea competenței și a procedurii stabilite.

La fel, invocă expirarea termenilor de aducere la cunoștință a ordinului de sancționare. În conformitate cu art. 78 alin. 2) Legea nr. 52 din 22.03.2007 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la disciplina militarilor, aplicarea sancțiunii disciplinare se comunică militarului, sub semnătură, în termen de cel mult 5 zile de la data în care a fost emis ordinul corespunzător. Pîrîtul face referire la 5 zile lucrătoare, fapt absolut eronat, datorită faptului că în acest caz se aplică reglementările legislației speciale și nu de drept comun. Cu ordinul emis la 27.02.2015, a făcut cunoștință la data de 05.03.2015.

Faptul că zile din data de 28 februarie 2015 și 1 martie 2015 au fost zile de odihnă, trebuia să impună persoanele responsabile de a aduce la cunoștință ordinul de sancționare în ziua sau cel târziu în ziua a 5-a pentru a nu omite termenul, în legea specială nu este specificată sintagma 5 zile lucrătoare.

Prin urmare, în opinia recurentului a fost încălcată procedura efectuării unei anchete de serviciu obiective și legale.

La fel, consideră că instanța de apel nu a luat în calcul anume prevederile ce țin nemijlocit de modul și temeiurile de aplicare a sancțiunii.

De asemenea, în ședința de judecată a instanței de apel a fost abordată doar întrebarea înștiințării sale despre ziua și ora ședinței de judecată. Însă, nu a fost examinată legalitatea propriu zisă a ordinelor, cât și alte circumstanțe de fapt și de

drept care au stat la baza sancționării, absenței de la ședința preliminară, în care nici nu a fost citat.

În afară de aceasta, nu a primit nici un ordin de la conducerea Departamentului și nici de la șeful nemijlocit de a se prezenta la ședință și nici la materialele dosarului nu exista un asemenea act. Aceste indicații nu au fost nici măcar verbale.

Recurentul conchide că în cadrul anchetei de serviciu au fost admise un șir de ilegalități, precum și aplicarea unei sancțiuni exagerate. Mai mult ca atât, prin inacțiunile sale nu a fost cauzat și nici nu poate fi cauzat vreun prejudiciu instituției pe care o reprezintă. În același sens, nu există nici un precedent unde anterior să fi fost aplicată sancțiunea pecuniară de 25% pentru sancțiunea disciplinară „observație”, „mustrare” sau „mustrare aspră”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leahu Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Leahu Alexandru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Leahu Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru